

tid ønsket at kunne komme til at tage fat i endnu større Udstrækning og specielt har den ønsket at kunne give sig i Lag med Udstykning af større Ejendomme. Jeg ønsker ligesom det ærede Medlem fra Ribe, at man særligt skulde komme ind paa at tage fat paa disse Ejendomme, idet jeg deler den Betragtning, at man ikke særligt skal lægge an paa at udstykke almindelige Bøndergaarde.

Det siger sig selv, at naar en Udstykningsforening er dannet af Husmænd, kniber det at faa samlet de nødvendige Kræfter for at give sig i Lag med de store Ejendomme. Det kniber for en saadan Forening at samle de 35,000 Kr., man skal være i Besiddelse af. Det er ret ugørligt, og det har det ogsaa vist sig at være for denne Forening. Den har ikke hidtil været i Stand til at opnaa Laan i Henhold til den hidtidige Lov. Den eneste Forbindelse, der har været mellem denne Forenings Virksomhed og Stats-Laanefonden, er, at der er indgivet Andragende om nogle Parcellodder, ellers har den virket uden Støtte fra det offentlige Side, men den har ønsket at kunne opnaa den Støtte, der kan opnaas i Henhold til Lovgivningen. Det vil som sagt være det heldigste, om Husmændene kunde komme til at føre an paa dette Omraade, og jeg vil haabe, at der ved Lovgivningen maa ydes de Bestræbelser, der ere fremme hos Husmændene, al mulig Støtte, saa at de kunne blive fortsatte. Jeg skal derfor henstille til den højtærede Finansminister, om det ikke var muligt at gaa noget ned med de i § 3 nævnte 35,000 Kr.

Poul Christensen: Heller ikke jeg skal omtale dette Lovforslag udførligt. — Jeg kan henvise til de Forhandlinger, der bleve førte her for 3 Aar siden, da Lovforslaget blev vedtaget første Gang. De ærede Medlemmer, der ville sætte sig lidt ind i Sagens Gang, ville gøre den Erfaring, hvad jeg forudsaa den Gang, at det Lovforslag, der den Gang gennemførtes, har haft meget ringe Følger. Den Følge, jeg forudsatte, at den vilde faa, nemlig at blive et godt Nummer til de forestaaende Valg, har Loven maaske faaet, men ud over dette tror jeg ikke, man vil paastaa, at den vedtagne Lov har sat videre Spor. Heller ikke tror jeg, det vil faa større Følger, naar den nu forlænges.

Med Hensyn til Titelen — som det ærede Medlem fra Skanderborg (H. Rasmussen) ogsaa omtalte med et Par Ord — der omhandler, at Embedsjorder søges indtagne under denne Lov, mener jeg, at den

Jord, der i Øjeblikket er i det offentlige Besiddelse, ogsaa helst skal vedblive at være der. I al Fald forekommer det mig, at man kunde vente, indtil den Landbokommission, som forhaabentlig snart bliver nedsat, faar udtalt sig om disse Forhold, thi den vil jo faa selve Jordspørgsmaalet til Overvejelse. Jeg tror ikke, at man, før der foreligger et Resultat af denne Kommissions Forhandlinger, skal gaa andre Veje end dem, man hidtil har været inde paa, og derfor ikke nu gaa til at afhænde den Jord, som for Øjeblikket er i det offentlige Besiddelse. Jeg er i den Henseende enig med det ærede Medlem, som talte sidst.

Førrige Gang, da Lovforslaget var til Behandling, gjorde vi forskellige Forsøg paa at faa det forbedret. Det mislykkedes, og jeg skal ikke her komme ind paa at omtale, hvad der den Gang skete, men kun sige, at heller ikke, som dette Lovforslag nu foreligger, tror jeg, det vil sætte Spor eller som Lov faa nogen Betydning. Den Omstændighed, at Rentefoden er sat op fra 3 til 4 pCt., vil heller ikke bidrage dertil. Den ærede Ordfører (Brorsen) mente, at der muligvis — formodentlig ved Udvalgsbehandling — kunde foretages en Ændring paa dette Punkt. Jeg skal ikke udtale mig derom. Men førrige Gang, da Lovforslaget var til Behandling, og Rentefoden var 3 pCt., blev det godtgjort, at Statens Tilskud til dette store Formaals Fremme vilde blive 1,000 Kr. aarlig, nemlig til det Rentetab, som Staten fik ved at laane de 200,000 Kr. til 3½ pCt. og udlaane dem til 3 pCt. Men disse 1,000 Kr. om Aaret vil den højtærede Finansminister — ja, det har jo ikke været saa stort et Tab, for der er ikke udlaant saa store Summer — ikke have, at Staten skal yde til det store Formaals Opnaaelse. Jeg indrømmer, at det store Formaal ligger væsentlig i Titelen. Nu synes den højtærede Finansminister at ville tjene lidt af disse Penge ind igen. Den ærede Ordfører udtalte ganske rigtig, at til Udgift for Staten kan dette Lovforslag ikke blive, det vil tværtimod snarere blive til en lille Gevinst.

Den ærede Ordførers Betragtninger over Landarbejderloven angaa ikke den foreliggende Sag, men i mangt og meget kan jeg dele de Betragtninger, han fremførte. Men den ærede Ordførers Statistik synes jeg ikke vejer meget her. Denne Bevægelse har været og er fremme i vort Folk, men den er ganske uafhængig af denne Lov. Denne Lov har saa godt som ikke haft Indflydelse paa Bevægelsen. For det første er det Andelsbevægelsen, som i sin Tid har gjort Spørgsmaalet brændende, men jeg